

Domarekonferens i Örebro

Den 28 och 29 juni avhölls i centralstyrelsens regi och under medverkan av klubbens Örebroavdelning en domarekonferens för I kl bruksprovsdomare på Bista försvarsgård utanför Örebro. Ekonomiska och praktiska skäl hade nödvändiggjort att centralstyrelsen måst inskränka sig till att kalla endast ett mycket begränsat antal deltagare. Tyvärr. Ty sällan har en dylik konferens genomförts under så trivsamma och givande former som denna.

Inom försvarsgården, som var centrum för allt som förekom, hade även ordnats med inkvartering av deltagarna och där svarade också duktiga lottor för mat-hållningen på ett utmärkt sätt.

Det var över trettioålet domare från olika delar av landet jämte centralstyrelsens egna regel- och bruksprovsexperter, dess generalsekreterare och kanslist, ävensom undertecknad i egenskap av särskilt kallad rapportör till denna tidning, som deltog i konferensens olika faser och behandlade kvistiga spörsmål beträffande rätt och fel i utförandet av en mångfald bruksprovsmoment och bedömningen av dessa.

Örebroavdelningen hade givetvis mobiliserat sina bästa krafter för att organisera de praktiska försöken, som skulle ge underlag för diskussioner, och det må först som sist sägas att den uppgiften hade avdelningen löst på ett exemplariskt och föredömligt sätt. Det var främst Bernhard Alter och Hilmer Reigert som svarat för uppläggningsen, men goda hjälpredor var bl. a. Olle Eriksson, Stig Gimby och Hilding Flink. Till några av försöken hade biträde förvärvats av förare med hundar från Stockholm och Västerås. Skulle det göras någon liten anmärkning mot regin, så vore det att man satt in fem hundar i appellen, som kunde sina saker alldeles för bra för att inbjuda till diskussioner om utförandet eller betygsättningen. Vilket kanske å andra sidan var tur, ty viktiga diskussionsämnen saknades inte ändå.

För att gå i ordning med redogörelsen, kan först omtalas att konferensen öppnades av regelkommitténs ordförande, Sven Hydén, vid ett hälsningssammanträde på lördagsmorgonen.

En indelning av de närvarande gjordes i tre arbetsgrupper, som skulle ledas av var sin ordförande, Fred

Schicht, Borås, Sture Olsson, Lund, och Martin Norman, Södertälje, Varje grupp utsåg inom sig en sekreterare. Ett noga utarbetat tidsprogram för praktiska prov, gruppdiskussioner och gemensam slutdiskussion samt för måltidsraster fanns färdigt och anbefalldes till efterrättelse.

De närvarande representanterna för regelkommittén, hrr Hydén, Hellgren, Guldbbrandson, Paulsson och Lundquist samt generalsekreteraren, Tage Pehrsson, ingick icke i någon bestämd grupp, utan alternerade mellan grupperna för att avlyssna diskussionerna inom dem.

Samtliga deltagare gick så i samlad trupp för att beskåda de praktiska proven med hundar och göra sina betygsnoteringar.

Spårprov

Först åsågs två spårprov, synliga för domarna tills hundarna passerat andra förledningen, varefter hundarna förutsattes försvinna ur domarnas åsyn in i skogsterräng. Bedömningen skulle grundas på dels vad som setts av spårarbetet, dels vad spårläggarna sedan hade att rapportera om slutresultatet.

Den första hunden beredde inga väsentliga bekymmer vid betygsättningen. Den slog en smula omkring vinklarna, det såg man, men gick eljest bra. Slutrapporten löd på god tid framme hos spårläggaren, till vilken redovisades fyra funna föremål. Det rädde ganska god enighet både under diskussionerna inom arbetsgrupperna och under den gemensamma slutdiskussionen om betyget 8.

Den andra hunden gick bra ut, men vid andra förledningen blev den osäker och bestämde sig för att följa förledningsspåret, som man såg den följa 40—50 meter, innan den enligt förutsättningarna "försvann i skogen". Trots detta kunde spårläggaren rapportera att den kom fram på en tid av 28 minuter, redovisande samtliga föremål. Det blev livliga diskussioner om detta spårarbete. Man ansåg nog allmänt att hunden uppenbart och envetet följt förledningsspåret så långt att domarna haft rätt att bryta. Hur hunden kunnat återföras på rätt spår visste man ingenting om, men trots slutrapportens fördelaktiga besked ansågs utan undantag, att följandet av förledningsspåret tydligt pågått längre än tillåtet och att betyget skulle bli en nolla.

I anslutning härtill höjdes röster för att i en regelkommentar skulle ytterligare behöva betonas att följande av förledningsspår *icke* får vara diskvalificerande förrän hunden där gått minst en linlängd och tydligt *fortsätter* i den felaktiga riktningen. Likaså ville man ha föreskrivet att domarna icke lämnar hunden ur sikte på spåret för tidigt, utan åtminstone ser till att båda förledningsspåren passeras. Man ville vidare ha betonat att domare vid betygssättningen måste beakta om föraren dirigerat hunden under spårarbetet.

Inom parentes kan nämnas att förespråkare fanns för att vid kommande regelrevidering skulle övervägas om slopande av såväl förledningsspår som kvarliggandet av spårläggaren i segrarklassen, men med annan skärpning av spårets svårighetsgrad. Förslaget mötte opposition och det hänfördes till "en annan historia".

Skallgångshundarna

Efter spårproven gick man vidare i terrängen till skallgångsområdet, där det skulle bjudas på prov enligt försöksreglerna för skallgångshundar i segrarklass med olika markeringsmetoder. (Se separattryck till regelhäftet). Figuranten och föremål var redan utplacerade och förarens gångväg var tydligt markerad, så det var bara att släppa på.

Först prövades en hund ur sjv-h-gruppen, som tyvärr icke föreföll att vara i bästa tävlingsform. Den fann dock och markerade de tre figuranterna med användning av rapporttrullen, men fann inget föremål. Man lät på prov hunden försöka sig på att finna föremålen under återgång från områdets borte gräns. Den lyckades då finna och apportera det ena av de två utlagda föremålen, vilket emellertid icke räknades hunden till goda vid betygssättningen. Slutbetyget sattes till endast 5, beroende på det motvilliga och tveksamma arbets sättet. Under diskussionen framkom sedan att huvudparten av konferensdeltagarna icke ville tillstyrka någon rätt för tävlande att söka på återgång. Det ansågs kunna inbjuda till icke önskvärda tävlingsmetoder.

Såsom andra hund släpptes en skyddshund ur segrarklass ut på området. Denna hund var icke

heller rävlingstrimmad för tillfället, men på rutin från uppletande av föremål och avsökning av område efter gömd figurant i skyddstjänsten gick hunden relativt gott men tröttnade mot slutet, så att den föredrog att sticka emellan med ett bad i ett dike innan den markerade sista figuranten. Markeringen av alla tre figuranterna med skallgivning gjordes bra och båda föremålen hittades och apportionerades. Det orrånade arbetet återspeglades dock i betygssiffran, som inte blev högre än 7.

Man hade nog väntat sig att skallgångsförsöken skulle ha utlöst allmänna, långvariga och livliga diskussioner, både i fråga om förslaget till införandet av en skallgångshundgrupp att eventuellt ersätta sjv-hundgruppen och i fråga om principerna och detaljerna i de försöksmässigt komponerade reglerna. Så blev emellertid inte riktigt fallet. Att diskussionen inte gav något särskilt värdefullt resultat, torde ha berott på att konferensdeltagarna i allmänhet inte trängt tillräckligt in i problemkomplexet och inte haft tillfälle att skaffa sig egna erfarenheter om tävlingsformerna. Man hänvisade till bristande intresse bland hundägare för prov enligt de utfärdade försöksreglerna. Det ansågs också vara förställigt att det inte går att mobilisera intresse hos ägare till skyddshundar, spårhundar och rapporthundar för ett arbete av helt nytt slag, så länge de inte ger utbyte i form av ära, priser och bruksprovsmärker såsom vid de officiella tävlingarna och bruksproven inom den egna gruppen. Skall man kunna komma fram till ett ställningstagande, måste man nog söka finna ett gott sätt att främja försök, så att uttalanden kan erhållas från sakförståndiga instanser. Rörande den viktiga frågan om lämpligt markeringssätt vid funnen figurant, och i synnerhet om skyddshundens ståndskall vore önskvärt, kunde man vid förevarande tillfälle icke komma till enda toppfjat närmare en lösning.

Med hänsyn till vad dagens prov utvisat — och under förutsättning att försöksreglerna i huvudsak skulle läggas till grund för ett slutgiltigt förslag — framfördes dock att minst ett av föremålen borde utläggas före första figuranten och att andra föremålet eller sista figuranten skulle betecknas slutmålet och sålunda ligga intill områdets borte gräns. Sök på återgång borde, som förut sagts, icke tillåtas. Minimikravet för uppflyttnings- resp. certpoäng borde alltid vara korrekt sök och markering av alla tre figuranterna. För poänghöjning däröver skulle dessutom krävas markering eller apportionering av föremål. Dessa borde — åtminstone i svår terräng — icke få vara alltför små. Aggressivitet mot figurant skulle vara omedelbart diskvalificerande. Det borde uttryckas i reglerna, att det vore fullt tillåtet att låta hunden en eller annan gång göra vilopaus hos föraren på dennes gångväg mellan utskickningarna åt sidorna, i den mån föraren själv bedömde att den utmätta tiden för genomgång av området så medgav.

Appell

Efter skullgångsförsöken visades karaktärsprovning av några hundar efter enkla metoder. Här fann man att domare stundom kunde stå tvekan, om en hund skulle godkännas eller icke enligt de vid provningstillfället tillämpade metoderna. Det borde då ankomma på domarna att kräva ytterligare provning, så att de kunde raga bestämd ställning i frågan.

Därnäst visades fem segrarklasshundar i appell. Om bedömningen rädde i stort sett enighet, ehuru ett par utföranden föranledde kort diskussion, t ex då hopp över plank underkändes, enär hunden vägrat trots dubbelkommando, men fullföljt uppgiften sedan föraren hämtat in den till utgångsställningen för helt nytt försök, eller då hund underkändes i framtåtsändande av den orsaken att den halkade efter föraren ett par gånger. Man kom också in på att diskutera om kommandot "Hopp-apport" måste ges i ett sammanhang vid plankhoppet. Det ansåg man inte vara nödvändigt, men däremot fick man inte vänta med kommandot "apport" tills hunden kommit över planket och dymedelst använda det som ett kommando för återhopp.

Skyddshundar

De sista proven gjordes med två segrarklasshundar och en nybörjarklasshund i skyddsarbete.

Några synnerliga besvärligheter i bedömningen tycktes icke föreligga i det stora hela. Uppsöket hade anordnats litet ovanligare än som brukar ske, i det att figuranten placerats liggande, dold i det höga gräset på ett fält, medan föraren fick följa och dirigera hunden strax innanför det angränsande skogsbrynet. Detta var tydligen inte förarna och hundarna vana vid.

Tendenser till tjuvstarter observerades och drog ned betygen. Hundens iver att komma iväg ansågs dock icke vara så stort fel att det skulle föranleda underkännande. Det betonades emellertid önskvärdheten av att skyddshundsförarna tänkte på att hålla god kontroll på hundarna både under träning och tävling, utan att därför helt dämpa deras arbetsvillighet.

När det gällde nybörjarhunden, som visade så bristande intresse för bevakning av figuranten, att den t o m tillät flykt trots upprepade kommandon av föraren, så utlöstes en diskussion om betyget skulle vara noll redan för momentet "nedläggande av hund för bevakning", dvs då föraren stod på andra sidan om figuranten med front mot hunden. Man hävdade att något fel inte kunde konstateras under detta skede, eftersom hunden låg kvar, till synes bevakande figuranten. Först när föraren flyttade sig att stå bakom hunden, såg man att hunden endast hade sin uppmärksamhet på föraren och detta påverkade domarnas uppfattning att det första momentet borde betygsättas med en nolla. Om

rätt eller fel, därom torde en del av konferensdeltagarna fortfarande kunna tvista. Det föreslogs som lösning för att underlätta bedömningen, att föraren inte skall stå i rät linje från hunden räknat bortom figuranten, utan något åt sidan. Härom ansågs av andra konferensdeltagare att man då komme att motverka inlärandet hos nybörjarhunden att rikta sin uppmärksamhet rakt fram mot figuranten. Det sades att metoden försökts, men med mindre gott resultat. Det ansågs böra överlätas åt regelkommittén att grubbla ytterligare på detta.

Budföring

Därmed var genomgången av de praktiska proven avslutade och man övergick till att lösa ett antal kniviga bedömningsfall, för vilka förutsättningarna sammanställts i skriftlig form av generalsekreteraren och grundade sig på erfarenheter om differerande åsikter bland fungerande domare vid gångna tävlingar. De olika arbetsgrupperna diskuterade först internt de ifrågakvarande fallen och redovisade därefter sina ställningstaganden inför det gemensamma sammanträdet, där man skulle acceptera eller förkasta vad respektrive grupper kommit till för resultat.

Hetaste diskussionen utspann sig om bedömningen av momenten "budföring" och "uppträdande vid skottlossning under budföring" i nybörjarklass samt om momentet "apportering" i segrarklass.

Det gällde i första fallet att avgöra betygen i båda momenten, då en hund gått rakt och bra hela budföringssträckan, men framme hos hjälpföraren cirklat runt denne utan att komma in och sedan stuckit iväg tillbaka till ordinarie föraren. Rätt länge dominerade i diskussionen rösterna för att betygen skulle bli noll både för budföringen och för skottfastheten. Så småningom framfördes från några håll åsikten att uppspaltningen på två regelrubriker med var sin koefficient måste betyda att domarna skulle kunna avgöra och betygsätta skottfastheten även om budföringen misslyckades på det sätt som här förutsattes. Hade hunden tydligen icke reagerat för skottet utan obekymrat fortsatt så långt som skett och först framme vid hjälpföraren vägrat att gå fram till denne, och hade hunden sedan visat orädsla för skotter på återvägen, då ansåg förespråkarna för erkännande av skottfasthet att en nolla för momentet "uppträdande vid skottlossning" vore oriktigt, även om budföringsmomentet i övrigt måste betygsättas med noll. Stridens vågor gick höga och olika gränsfall drogs upp, då avgörander skulle vara särskilt svårt. Uppfattningen svängde till slut över, så att en försöksomröstning visade att majoriteten ansåg, att enligt reglernas nuvarande avfattning skulle domarna ge separat betyg för skottfastheten, om de sett på hunden att det icke var skottet som orsakat misslyckandet i budföringen. Man förordade emellertid att regel-

kommittén skulle överväga att slå ihop de två regelmomenten i nybörjarklass till ett och kalla det för "budföring under skottlossning" med koefficienten 4.

Apportering

Man kom så in på frågan om bedömningen av apportering i segrarklass (utom tunga apporten). Förutsättningen var att hunden hade misslyckats i apporteringen antingen av trä- eller metallföremålet. Enighet rådde om att principiellt skulle alltid krävas att hunden apporterade båda föremålen för godkännande. Dock framhölls att det stundom förekom att så små eller plana metallföremål användes, att de helt försvann i gräs eller gröpar på appellplanen, och det vore orimligt att begära att hunden skulle finna dem och ta upp dem. Om en tävlingsledare såg att ett sådant föremål hamnade omöjligt, borde han peta upp det eller låta föraren kasta om. Konferensen enades om att rekommendera användning av tillräckligt stora och lämpligt formade metallföremål för att hunden skulle kunna få grepp på dem. Man ansåg det inte vara meningen att en tävlingsledning skulle försvåra utförandet av ett moment på sätt som icke förutsetts då reglerna skrevs. I detta sammanhang kan nämnas att förslag också framfördes till regelkommittén att i sinom tid överväga om icke apporteringen av träföremålet kunde slopas i segrarklass, eller eljest dela upp apporteringen på ett moment med träföremålet, med koef 1, och ett moment med metallföremålet, med koef 2.

De övriga kuggfrågorna var förhållandevis enkla och hade till stor del redan behandlats i den tidigare diskussionen som förut relaterats. Av principiell betydelse var dock uttalandet att hund, som i skyddsarbetets moment "flykt av figurant med skottlossning" släpper ärmen strax innan föraren kommer fram, inte av den orsaken skall behöva underkännas.

Betygsdifferentiering

Från rapporthundnsfronten kom frågan, huruvida differentiering i betyg skulle göras för de första tre hundarna i en tävling, vilka alla presterat exempelvis tider mellan 19 och 20½ minuter, då banan varit av sådan svårighetsgrad att en tid av 21 minuter enligt domarnas uppfattning ansetts beteckna en mycket god prestation. Ingen anmärkning hade kunnat göras mot hundarnas uppträdande vid stationerna eller på banan. Svaret blev att en 10:a i betyg vore befogad för alla tre. Skulle det sedan slumpa sig att totalpoängen för hela tävlingen också blev lika, då kunde man med fog ta hänsyn till tiderna på rapportsträckorna för den inbördes placeringen av hundarna i prislistan.

Vad som förekom under diskussionerna vid det gemensamma sammanträdet protokollfördes noga.

Regelkommittén skulle senare träffas för de vidare överläggningar, som diskussionerna och rekommendationerna gav anledning till, och besluta om erforderliga kompletterande anvisningar för att fördyrliga bestämmelserna om utföranden av vissa moment samt bedömningsprinciper. När denna rapport från konferensen nedskrivs, har sådana överläggningar ännu inte ägt rum, men det är att förmoda att de kommer till stånd i god tid innan tävlingsnumret skall tryckas, varför jag hänvisar till vad regelkommittén då kan komma att kungöra. Konferensen torde vidare få stor betydelse för de regeländringar, som under det närmaste året är att vänta och som nödvändiggöres på grund av uttalanden vid årsstämmor och på grund av under hand förvärvat erfarenhet.

Erfarenheter

Till slut några personliga reflektioner, som konferensen gav anledning till.

De intressanta diskussionerna bevisade, som också några deltagare gav uttryck för, att vår sport kräver allt noggrannare och mera detaljerande regler, både för de olika momentens utförande och deras bedömning, ju större vikt medlemmarna lägger på *tävlandet*. Man nöjer sig inte endast med att bevisa sådan grad av färdighet hos hundarna, som berättigar till godkännande, uppflyttnings- eller certifikatpoäng enligt de gamla prövningsreglerna för bruksprov. Utvecklingen har visat, att intresset för brukshundrörelsen väsentligt främjas av tävlingsmöjligheterna. Allt flera hundägare ägnar sig med lidelse åt tävlandet och det gäller för dem att komma så högt som möjligt i prislistorna. Det är inte alls underligt att det under sådana förhållanden kan uppstå olika meningar om rätt eller fel i momentutförandena och om den erhållna poängen varit för hög eller för låg. Ju flera åsiktsdifferenser, som kan elimineras genom regelförtydliganden, desto bättre. Erfarenheterna måste successivt ge vid handen i vilka stycken sådana regelförtydliganden är behövliga. Domarekonferensernas diskussioner bidrar i hög grad att ge besked härom.

Sven Oldin

Försäkra hundarna!

Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget i Örebro har under tiden 1/1—30/6 1958 utbetalt ersättningar för 518 st. hundar enligt följande:

Valpsjuka 102 st, överkörda av motorfordon 91, försvunna under jakt o. dylikt 32, lamhet 14, kroppsanfall 12, förgiftning 8, taxförlamning 8, hjärntel 8, hålta 8, svulstbildning 7, klåda 7, epilepsi 5, cancer 4, nervösa anfall 4, samt övriga orsaker 205 st.
Summa 518 st.

Rekommendationer från domarkonferensen

Utöver ett antal uttalanden, som tog sikte på den revision av prövningsreglerna, som nu pågår, gjorde konferensen en del uttalanden av betydelse för nu gällande regler.

Beträffande *spårning* uttalades, att prov skall underkännas, om det utan tvekan kan fastslås, att föraren dirigerat hunden. Domarna skall dock vara synnerligen försiktiga att göra bruk av denna rekommendation. Vidare ansågs att hunden i princip ej borde tillåtas spåra om någon del av själva spåret. Även denna rekommendation borde dock tolkas försiktigt.

Beträffande *skyddstjänst* gjordes flera uttalanden. I fråga om dels nedläggande av hund för bevakning respektive bevakning i nybörjarklass ansågs, att föraren bör under bevakningen dirigeras att ställa sig så att han ej får figuranten mellan sig och hunden.

För att ernå ett enhetligt förfarande ansågs vidare, att figuranten i momentet "Sändande av hund till civilklädd figurant och återkallande" ej tidigare under provet skall ha varit i arbete mot hunden, vare sig som vanlig figurant eller dubbelretningsfigurant.

I momentet "Flykt av figurant med skottlossning" skulle i avvaktan på nya bestämmelser ett för tidigt släppande medföra kraftig betygsänkning men ej i och för sig medföra underkännande.

Beträffande *rapporttjänst* ansågs att om flera hundar har mycket goda tider kan högsta betyg ges åt dem alla, även om en viss mindre tidsskillnad skulle föreligga. Blev i hela provet totalpoängen praktiskt taget lika, borde dock vid den inbördes placeringen hänsyn kunna tagas till tiderna på sträckorna.

Inom *lydnadsprovets* område förekom åtskilliga uttalanden.

Tveksamhet föreligger för närvarande om bedömningen av vissa fel i Platsliggande och Inkallande. Konferensen ansåg att de fel hunden gör innan föraren vänt sig om bör bestraffas i momentet platsläggande, medan fel efter det föraren vänt bör påverka betyget i inkallande.

I momentet Stående bör föraren själv tillåtas avgöra, om hunden skall avhämtas eller inkallas.

I avvaktan på nya regler för Apporterering i segtrklass uttalades, att för godkänt betyg krävdes godkänd prestation i momentets båda delar.

I momenten *Budföring* respektive *Uppträdande vid skottlossning under budföring* enades man om att — i avvaktan på nya regler — hund skall kunna erhålla godkänt betyg för skottlossningen, oaktat den ej gått ända fram till hjälpföraren och därför underkänts i budföringen.

Slutligen uttalades att man vid *karaktärsprevet* skall söka tillse, att störning icke kommer att framstå som ett angrepp riktat mot hund eller förare.

Efter konferensen har regelkommitténs flesta ledamöter haft ett 2-dagars sammanträde och därvid på basis av de senaste årens erfarenheter, stämmobeslut och enskilda framställningar samt Örebro-konferensens uttalande och arbetsresultat i övrigt kommit fram till rätt väsentliga ändringar i bruksprovsreglerna. Efter sedvanligt remissförfarande torde därför frågan om reviderade regler bli ett centralt ämne vid nästa årsstämma.

Sven Hydén

Börja draghundträningen nu!

På annan plats i detta nummer kungöres tid och plats för 1959 års SM och NM med draghundar. Vinterns tävlingsprogram i övrigt kungöres först framdeles.

Lokalavdelningar liksom draghundförare uppmanas att redan nu påbörja förberedelserna för vinterns draghundtävlingar. Tillgång till snö är inte en nödvändig förutsättning för konditionsträningen. Om goda resultat skall kunna uppnås är det för sent att börja därmed, sedan snön kommit. Även vad avser själva dragarbetet kan träningen med enkla medel ske på barmark.

Det är troligt att de väderleksförhållanden, som under de senaste åren åstadkommit märkliga förskjutningar av de mera traditionella tiderna för snövintern, bidragit till en kvantitativt sett otillfredsställande aktivitet inom draghundsporten. Men orsakerna härtill får säkerligen också tillskrivas brister i vad avser propaganda och förberedelser.

Alla hundägare har inte den färdighet i skid-

SVENSKA BRUKSHUNDKLUBBEN

Protokoll fört vid Svenska Brukshundklubbers
domarekonferens i Bista försvarsgård, Örebro
den 28-29 juni 1958

Närvarande: Sven Hydén (Stockholm), ordförande, Ernst Guldbrandson (Stockholm), Axel Hellgren (Stockholm), Åke Lundquist (Malmö), Axel Paulsson (Sollefteå) - samtliga ledamöter av regelkommittén.

Erör Eskel, Harald Ljungberg, Fred Schicht (Boras Erland Malmberg (Gävle), Gert Bergquist, Ture Johansson, Nils-Erik Rydén (FBH, Göteborg), Axel Möller (Göteborg), Knut Hultberg, Lennart Johansson (Hälsingborg), Helmer Lundberg (Karlstad), Enock Svensson (Landskrona), Valter Odén (Lidköping), Nils B Olsson, Sture Olsson (Lund), Tage Lingmyr, Börje Rosvall (Malmö), Nils Tholin (Mariestad), Evert Franzén (Norrköping), Rune Hasselquist (Nyköping), Sten Carnbrand, Georg Enecrona, G B Gustavsson, Sven Oldin, Einar Öhrn (Stockholm), John Almberg, John Johansson, Martin Norman (Södertälje), Erör Andersson, Evert Hallberg (29/6), Bertil Pettersson, Ragnar Ockelberg (Västerås, Bernhard Alter, Olle Ericsson, Hilmer Reigert (Örebro) samt Tage Pehrsson (Stockholm, generalsekreteraren)

För stenografisk upptagning av förhandlingarna svarade Yvonne Matson.

Vid protokollet: Undertecknad Pehrsson.

§ 1

Konferensen öppnades kl 8.30 av ordföranden i regelkommittén, direktör Sven Hydén, som hälsade de närvarande välkomna och därvid särskilt underströk viktigheten av att för konferensen uppgjort tidsschema måtte följas i största möjliga utsträckning. Han uttryckte förhoppningen om, att man under konferensen skulle lyckas sammanjämka skilda uppfattningar i aktuella bedömningsfrågor i syfte att nå fram till möjligast enhetliga bedömningsprinciper.

§ 2

Orientering ang konferensens uppläggning

Ordföranden lämnade en orientering om konferensens uppläggning och lämnade vissa förtydliganden av programmet i fråga (Bil 1)

§ 3

Upprop

Det antecknades att förutom 5 ledamöter av regelkommittén hade av I kl domare och kallade I kl aspiranter 36 infunnit sig till konferensen.

§ 4

Praktiska prov med spårhundar

Praktiska prov med två spårhundar i segrarklass hade anordnats i omedelbar närhet av försvarsgården. Endast de första 400 m av spåren hade lagts. När hundarna passerat andra förledningsspåret avbröts sålunda spårningsarbetet, varvid angavs hur många föremål respektive hund ansågs ha funnit samt vilken tid som använts.

§ 5

Prov med skallgångshundar

I enlighet med interimistiska regler för segrarklass hade prov med två skallgångshundar (en sjukvårdshund och en skyddshund) anordnats. Provet, som förlags till ett relativt jämnt men mycket starkt bevuxet terrängparti, fullföljdes av båda hundarna inom stipulerad tid.

Anm Under detta prov framfördes från många håll önskvärdenheten av att prov av detta slag arrangerades i terräng, som medgäve domarna möjlighet att i erforderlig utsträckning följa hundarnas arbete.

§ 6

Karaktärsprov

I karaktärsprovet deltog två hundar. Störningsmomenten bestod i dels överraskande uppträdande framför hunden, dels ock skottlossning.

Anm De träffande det överraskande uppträdandet i hundens omedelbara närhet betonade flera av konferensdeltagarna, att störningen borde arrangeras på ett sådant sätt, att hunden icke fick intryck av att den angräpits. I annat fall ansågs det som fullt naturligt att hunden visade aggressivitet mot den annalkande faran.

§ 7

Uppehåll för lunch

I enlighet med uppgjort program gjordes uppehåll för lunch mellan kl 11.45 - 12.45.

§ 8

Lydnadsprov

I lydnadsprovet deltog fem hundar i segrarklass. Samtliga deltagande hundar var av relativt god kvalitet, varför bedömningen av detta prov ej borde ha vållat några större svårigheter eller gett anledning till någon särskild principdiskussion. För att skaffa underlag för en diskussion angavs nu i stället för en hund, som misslyckats med plankhoppet, att hoppet i fråga hade utförts av hunden på ett visst sätt.

§ 9

Skyddstjänst

Skyddstjänsten hade arrangerats för tre hundar, varav en i nybörjarklass och två i segrarklass.

Hunden i nybörjarklass var emellertid av så dålig kvalitet, att den ej kunde godkännas i huvuddelen av skyddsmomenten. Hundarna i segrarklassen klarade sina skyddsmoment betydligt bättre. Den största svårigheten för båda hundarna var tvivelsutan "Avsökande av område efter gömd figurant". Figuranten hade nämligen placerats väl dold på ett öppet fält (sådesfält och lång-gräs) bortom den betäckta terräng, där hundarna började avsökningen. Av gammal vana ville hundarna ogärna lämna den betäckta terrängen, varför båda hundarnas prestationer kom att bedömas mycket lågt.

§ 10

Grupparbete, omfattande genomgång av de praktiska proven och upprättandet av bedömningsprotokoll

Konferensdeltagarna, som uppdelats i tre grupper, genomgick nu gruppvis de praktiska proven och upprättade därefter protokoll över gjord bedömning. Åt gruppordförandena hade uppdragits, att vid den gemensamma diskussionen redovisa gruppens ställningstaganden i de skilda momenten samt att även i de fall, där deltagarna i gruppen varit ense, redovisa meningsskiljaktigheterna.

För att regelkommitténs ledamöter och generalsekreteraren skulle få tillfälle att följa gruppernas diskussioner, fördelade sig kommittéledamöterna på grupperna och alternerade därefter från grupp till grupp enligt ett visst överenskommet tidsschema, medan generalsekreteraren för sin del följde gruppernas arbete efter eget gottfinnande.

§ 11

Grupparbete, omfattande lösning av vissa förelagda uppgifter

Grupparbetet avslutades med att varje grupp fick ta ställning till ett visst antal bedömningsfall, för vilka förutsättningarna sammanstälts i skriftlig form och som i huvudsak grundade sig på erfarenheter om skilda åsikter bland fungerande domare vid gångna tävlingar. Varje grupp fick tre uppgifter att lösa. Därutöver skulle emellertid grupperna även noga sätta sig in de övriga uppgifterna för att därigenom lättare kunna delta i den gemensamma diskussionen.

§ 12

Konferensen ajournerade förhandlingarna till följande dag.

§ 13

Grupparbete. Fortsättning med lösandet av vissa förelagda uppgifter

Inom grupperna återupptogs överläggningarna från föregående dag.

§ 14

Redovisning av de praktiska provens bedömning

Sedan gruppordförandena anmält, att grupperna färdigställt bedömningsprotokollen och löst i särskild ordning dem förelagda frågor, samlades samtliga deltagare till gemensam diskussion och avfattandet av eventuella rekommendationer.

Överläggningarna inleddes med att grupperna var för sig fick redovisa bedömningen av de praktiska proven och framlägga de speciella synpunkter, var till diskussionerna i vederbörande grupp kunnat föranleda. Då resultatet av bedömningen antecknades på en tavla i konferenssalen, kunde samtliga deltagare på ett överskådligt sätt följa gjord bedömning.

De praktiska proven redovisades och diskuterades i följande ordning.

A. Spårning

Diskussionen angående spårhundarnas fältarbete begränsades till att i huvudsak omfatta hundens uppträdande vid förledningsspåren. Från flera håll framhölls, att hund, som följer ett förledningsspår mer än en linlängd, ej automatiskt bör underkännas i provet. Stor hänsyn bör i stället tas till hundens uppträdande, när den avviker från huvudspåret in på förledningsspåret. I fall, när hunden visar uppenbar tveksamhet att följa förledningsspåret och så småningom självmant återvänder till huvudspåret, bör något större tolerans medges beträffande själva avvikelserna i meter räknat.

Eskel erinrade om Dorås-avdelningens motion till 1958 års stämma om slopande av förledningsspår och framhöll, att denna fråga ånyo bör tas under omprövning.

"Varför skall det i annat fall icke finnas förledning på skyddshundens segrarklass-spår och på rapportsträckan", undrade Eskel.

Rekommendation:

Då konferensen i stort sett var enig om, att de nuvarande bestämmelserna om en linlängd var ett minimimått och att spårningsarbetet för hund, som överskridit denna avvikelse, ej undantagslöst borde avbrytas, ansåg konferensen det lämpligt att uppdraga åt regelkommittén att i samband med omarbetning av provningsreglerna söka finna en något mildare text än den nuvarande. Man var dock överens om, att det bland domarna ändock komme att finnas utrymme för divergerande meningar, oavsett hur texten komme att utformas.

Beträffande dirigering av hund på spåret ansågs, att prov skall underkännas för hund, där det utan tvivel kan fastslås, att föraren dirigerat hunden, men att man i tveksamma fall skall vara ytterst försiktig med att underkänna ett dylikt prov.

B. Skallgångstjänst

Många deltagare ställde sig från början mycket tveksamma, huruvida något intresse över huvud taget kunde påräknas bland SEK-medlemmarna för den föreslagna gruppen. Hitintills hade man ej kunnat konstatera något större intresse för beslutad försöksverksamhet med skallgångshundar. I stället förordades från flera håll ett bibehållande av den nuvarande sjukvårdshundgruppen efter en viss omarbetning av gruppens nuvarande tävlingsregler. I motsats till denna uppfattning ansåg emellertid en del konferensdeltagare, att man ej utan vidare borde avföra tanken på en särskild grupp för skallgångshundar. Det ringa intresset kunde delvis bero på, att reglerna än så länge endast var inofficiella och att man hitintills visat stor tveksamhet beträffande fältprovets slutgiltiga utformning. Under alla förhållanden borde redan beslutad försöksverksamhet fortgå under 1958, varefter man finge ta definitiv ställning till frågan om skallgångshundar.

Under diskussionen om hundens uppträdande vid genomsökande av område uppehöll man sig i huvudsak vid frågan, huruvida hunden skulle tillåtas att söka i mer än en riktning, om tiden medgav detta, och hur många figuranter hunden bör finna för uppflyttning respektive erhållande av certifikatpoäng. Bland en del deltagare var man ej helt främmande för att hunden i nybörjarklass och högre klass skulle tillåtas söka i mer än en riktning, medan hunden i segrarklass endast finge söka i en riktning.

Under diskussionen framförde grupperna följande rekommendationsförslag beträffande regler för skallgångshundens fältprov.

- 1). Återarbete på området bör ej få ske
- 2) För uppflyttning respektive certifikatpoäng skall hunden finna samtliga figuranter
- 3) Poängen bör höjas för föremålen
- 4) Minst ett av föremålen bör utläggas före första figuranten och andra föremålet eller sista figuranten bör utgöra slutföremålet och alltså placeras intill områdets bortre gräns
- 5) Terrängen bör vara så beskaffad, att domarna något så när kan följa hundens arbete.

Med hänsyn till att reglerna för skallgångshundens bruksprov än så länge endast är interimistiska ansåg konferensen, att beslut ej borde fattas om de olika förslagen. Frågan i dess helhet borde i stället hänskjutas till regelkommittén, som vid uppgörandet av förslag till provningsregler för skallgångshundens fältprov finge beakta av konferensen framförda synpunkter i den mån så vore möjligt.

C. Skyddstjänst (segrarklass)

Beträffande momentet "Dubbelretning" framfördes från flera håll, att man för fullt betyg bör kräva, att hunden möter angreppet från figuranten, innan föraren träffats av slag från denne.

Sändande av hund till civilklädd figurant och återkallande

Deträffande arrangerandet av detta moment var man i stort sett eniga om, att som figurant ej skulle användas den som tidigare under provet använts såsom vanlig figurant eller såsom s k dubbelretningsfigurant. Det väsentligaste var dock, att denna figurant icke var iklädd figurantdräkt. Vad avser hundens uppträdande efter framkomsten till figuranten framhölls, att det visserligen kunde se trevligare ut, om hunden riktade hela sitt intresse på figuranten, men att det viktigaste ändå var, att hunden ej angrep denne.

Om en hund ej visar några som helst bevakningstendenser utan i stället sätter sig "Fot" hos figuranten, bör ett dylikt uppträdande av hunden kraftigt sänka betyget - framhöll en deltagare.

Konferensen beslöt att till regelkommittén hänskjuta de synpunkter, som framkommit under diskussionen om momenten "Dubbelretning" och "Sändande".

Modprov och Släppande

Vid behandlingen av dessa två moment inriktade man sig i huvudsak på bedömning av hund för s k "tjuvstart". Många röster höjdes från början för, att hund som tjuvstartar skall underkännas. En grupp framlade ett rekommendationsförslag, som i stort sett stipulerade, att hund som går ur handen på föraren och ej kan stoppas skall underkännas. Sedan alla synpunkter för och emot ett underkännande för tjuvstart lagts fram, var man emellertid överens om, att tjuvstarten i och för sig ej skulle medföra ett underkännande av momentet. Men i de fall då föraren ej kunde framföra hunden fritt vid sidan eller momentet ej kunde utföras på grund av en alltför tidig tjuvstart, borde ett sådant uppträdande av hunden undantagslöst medföra ett underkännande. Denna uppfattning överensstämde också med av 1953 års domarekonferens gjord rekommendation beträffande bedömning av detta moment.

Konferensen fann ej skäl att frågå, vad som tidigare rekommenderats i denna fråga.

Skyddstjänst (nybörjarklass)

Då endast en hund deltog i denna klass och denna hund inte utförde mer än de båda första momenten, kom diskussionen att begränsas till dessa båda moment.

Nedläggande av hund för bevakning

I huvudsak uppehöll man sig vid hundens uppträdande under detta moment. Flera talare gjorde gällande, att man för godkännande borde kräva, att hunden hade sin uppmärksamhet riktad på figuranten och verkligen bevakade denne i stället för att större delen av tiden titta på sin förare. Från vissa håll gjordes emellertid gällande, att hunden vid detta moment även kunde begagna sin hörsel och att en kontakt med föraren därför icke under alla förhållanden borde medföra ett underkännande. Man var dock i stort sett överens om, att förarens placering här hade en avgörande betydelse för hundens uppträdande, och man framhöll att man bör undvika en trippellinje av förare, hund och figurant och i stället placera föraren på endera sidan, alltså vinkelrätt åt endera sidan i förhållande till hund och figurant.

Rekommendation:

Under bevakningen bör föraren uppehålla sig på av tävlingsledaren angivet avstånd på sidan av hund och figurant. Denna plats bör föraren bibehålla även under nästföljande moment.

D. Lydnadsproven

Framåtsändande

Enligt en grupps uppfattning borde en hund underkännas, som i detta moment vid något tillfälle går bakom föraren. Denna uppfattning delades emellertid ej av konferensen i övrigt, som ansåg att man ej borde införa bestämmelser härom i reglerna.

Apportering och klättheropp över plank

Diskussionen berörde i huvudsak, hur man dels skulle bedöma en prestation, där skillnaden mellan ett nytt försök och ett dubbelkommando var svår att ange, dels hur lång tidsskillnaden borde vara mellan utsägandet av de två orden i kommandoordet "Hopp, apport".

Beträffande den förstnämnda frågan var man överens om, att om föraren återkallar hunden efter ett misslyckat försök, bör prestationen underkännas. Om hunden däremot endast stannar upp ett tag framför redskapet och där får ett nytt kommando, bör momentet kunna godkännas.

En lång diskussion utspann sig därefter om utsägandet av kommandoordet. Man erinrade härvid om rekommendationen av Stockholms-konferensen 1953, enligt vilken ordet "apport" inte borde få komma efter det hunden har kommit upp på planket. En grupp ansåg nu att man i stället borde föreskriva, att ordet "apport" inte får komma efter det hunden lämnat redskapet. Någon talare ansåg, att kommandoordet skulle utsägas i ett sammanhang.

Utan att konferensen fattade något beslut enades man ändock i stort sett om, att kommandoordet dels kunde utsägas i ett sammanhang, dels då hunden var uppe på redskapet, dels ock då den lämnat planket utan att detta absolut måste tolkas som ett hjälpmedel i det ena eller andra fallet. Om föraren däremot avsiktligt väntade med att utsäga ordet "apport" tills hunden kommit över planket för att därigenom få en apporteringsovillig hund till att utföra prestationen något bättre än som annars skulle ha varit fallet, bör detta självfallet medföra betygsänkning

Apportering

Vid behandlingen av detta moment uppehöll man sig endast vid hundens grepp om apportbocken. En fråga, huruvida betygsänkning skulle ske, om hunden fattade tag i apportbockens ena ände, besvarades överlag med att det saknade betydelse, hur hunden fattade apportföremålet. Huvudsaken var, att den icke tuggade på detsamma.

Fritt hopp över häck

I huvudsak uppehöll man sig vid själva stilen vid hoppets utförande. Olika stilarter kunde således medföra olika betyg, framhöll ett par talare. Ett s k "bockhopp" borde sålunda enligt deras uppfattning betygsättas lägre än ett elegant, flytande hopp. Flera talare ville emellertid ej ta något hänsyn till själva stilen på hoppet utan fäste i stället huvudvikten vid, att hunden verkligen hoppade fritt över redskapet.

Konferensen ansåg sig ej böra rekommendera någon speciell stil på själva hoppet. Betygsättningen bör avgöras från fall till fall och hänsyn tagas till icke enbart hundens hoppstil utan även till ansats m m.

Stående

Den numera allt vanligare avvikelser från reglernas bestämmelser om inkallning av hund efter momentet "Stående" blev föremål för en livlig diskussion. Många ansåg att tävlingsledaren ej borde överlåta åt den tävlande att bestämma, om hunden skulle inkallas eller avhämtas på platsen. Bestämmelsen ansågs som ovillkorlig och borde således följas tills ändring av reglerna beslutats.

Rekommendation:

I reglerna bör intagas bestämmelse om, att föraren tillåtes avgöra, om hunden skall avhämtas eller inkallas.

Krypning

Dirigering av hund under krypning medelst kommandoorden "höger" respektive "vänster" blev föremål för en kort diskussion. Den dominerande uppfattningen var emellertid att dessa kommandoord knappast kunde betraktas såsom hjälpmedel. Något beslut om att dylika kommandoord skulle påverka betygsättningen fattades ej heller.

Redovisning av lösningar av
vissa förelagda uppgifter

Uppgift 1 (Apportering, segrarklass)

De olika delfrågorna blev föremål för en livlig diskussion. Många röster höjdes för att en hund, som erhållit toppbetyg i momentets ena del men som underkänts i den andra delen, ändock borde få prestationen godkänd. Majoriteten var emellertid av motsatt uppfattning och hävdade, att hunden måste utföra båda delarna för att bli godkänd i momentet. Beträffande metallföremålets beskaffenhet var man enig om, att detta skulle vara sådant, att det inte lätt kunde försvinna i exempelvis högt gräs eller dylikt. Därjämte ansåg man, att i de fall järnföremålet hamnat på en olämplig plats och på grund därav ej kunnat upptäckas av hunden, borde föraren tillåtas att göra om kastet.

Rekommendation:

I avvaktan på en uppdelning av det nuvarande momentet i två skilda moment med exempelvis koefficient 1 för träföremålet och koefficient 2 för järnföremålet eller alternativt helt slopande av apportering med träföremål i detta moment enades konferensen om att för godkänt betyg kräva godkänd prestation av momentets båda delar.

Uppgift 2 (Budföring respektive Uppträdande vid skottlossning under budföring)

Dessa båda moment blev konferensens livligaste debattämne. För många syntes den nuvarande regeltexten något oklar, då den ej närmare angav, om ett underkännande av momentet "Budföring" automatiskt skulle medföra underkänt betyg i nästföljande moment. Flera talare ansåg, att en hund ej kunde få betyg i momentet "Uppträdande vid skottlossning under budföring", såvida den inte blivit godkänd i själva budföringsmomentet. Andra hävdade däremot, att ett visst utförande av budföringen visserligen kunde påverka betygsättningen av påföljande moment, men att en hund i vissa fall kunde godkännas för själva skottet, trots att den inte gått fram till hjälpföraren och således blivit underkänd i budföringen. För att undanröja varje tvivelsmål om, hur momentet skall bedömas, förordades att de båda momenten bör sammanslås till ett moment.

Rekommendation:

Regelkommittén anmodas att vid en kommande revision av reglerna undersöka möjligheten att sammanslå momenten till ett moment. I avvaktan härpå bör en hund kunna erhålla godkänt betyg för skottet, oaktat den ej gått ända fram till hjälpföraren och således ej godkänts i budföringen.

Uppgift 3 (Avsökande av ett område efter gömd figurant och Ståndskall på figurant)

Även denna uppgift avsåg att klarlägga, huruvida ett visst utförande av ett moment påverkade betygsättningen av ett påföljande, nära sammanhängande moment. Överlar syntes man vara överens om, att de båda momenten hörde samman och att ett underkännande av det ena momentet endast i något enstaka fall kunde medföra godkänt betyg i det andra.

Rekommendation:

- 1) Om hund misslyckats eller underkänts i "Avsökande" och sedan av någon anledning finner figuranten och ger ståndskall på denne, skall den ändock underkännas i båda momenten.
- 2) Om hund ej ger ståndskall skall den även underkännas i föregående moment, oavsett hur den utfört momentet i fråga.
- 3) Hund, som underkännes i momentet "Ståndskall", därför att den angriper figuranten, bör på grund härav ej underkännas i föregående moment.

Uppgift 4 (Spårning, segrarklass)

Någon längre diskussion föranledde icke denna uppgift. Alla syntes vara eniga om, att ett spårarbete av i uppgiften angiven art ej kunde godkännas.

I samband med diskussionen om denna uppgift berördes också frågan, om en hund skulle tillåtas att spåra om en viss sträcka, därest föraren misstänker, att hunden gått förbi något föremål.

Rekommendation:

I princip var konferensen enig om, att en hund, som gått förbi något föremål, ej skulle tillåtas spåra om någon del av spårsträckan.

Uppgift 5 (Flykt av figurant med skottlossning)

Uppgiften, som avsåg att bedöma vissa prestationer, där hunden släppte sitt brett för tidigt, hade vållat rätt stora besvärigheter. Grupperna var långt ifrån överens om, hur bedömningen skulle ske. Till en början ansåg flertalet deltagare, att ett för tidigt släppande borde medföra ett underkännande av momentet. Efter en längre diskussion anslöt man sig så gott som överlag till den uppfattningen, att betyget bör sänkas ganska kraftigt för ett för tidigt släppande, men att momentet inte bör helt underkännas.

Rekommendation:

Ett för tidigt släppande bör medföra kraftig betygsänkning men inte i och för sig motivera underkännande av momentet.

Uppgift 6 (Rapporttjänst)

Uppgiften avsåg en gammal tvistefråga om tidernas inverkan på betygsättningen. Man syntes emellertid i stort sett vara överens om, att flera hundar med goda tider på sträckan kunde få högsta betyget, trots att en mindre tidskillnad fanns mellan hundarna.

Rekommendation:

Flera hundar med goda tider på sträckan kan ges högsta betyg även om en viss mindre tidskillnad skulle föreligga. Om totalpoängen i hela tävlingen skulle bli lika i något fall, borde hänsyn till hundarnas tider tagas för den inbördes placeringen av hundarna i resultatlistan.

Uppgift 7 (Platsläggande och Inkallning)

Denna fråga avsåg närmast att avgöra, när momentet "Platsläggande" skulle anses avslutat och nästföljande moment påbörjat.

Rekommendation:

De fel, som hunden gör innan föraren vänt sig om, påverkar betyget i "Platsläggande". Fel, som göres efter det föraren vänt sig om, påverkar betyget i "Inkallning".

Uppgift 8 (Modprov)

Denna fråga hade tidigare behandlats vid redovisningen av bedömningen av de praktiska proven och man underströk ånyo, att det ej fanns skäl att frånga Stockholms-konferensens rekommendation. Gränsen mellan ett godkännande respektive underkännande av momentet borde således vara ett oeftergivligt krav på, att figuranten nått så långt från förare och hund, att utförandet sker enligt reglerna även om hunden startat för tidigt.

§ 16

Redovisning av karaktärsprovets bedömning

De synpunkter, som framförts under själva provets utförande, upptogs ånyo till behandling. Framför allt gällde detta arrangerandet av störningarna. Man erinrade om att detta prov var ytterst viktigt och att man därför borde anordna störningarna på ett sådant sätt, att man verkligen fick tillfälle att pröva hundens karaktär. Vid exempelvis ett alltför hårt angrepp på hunden kunde denne i många fall verka alldeles för aggressiv och t o m på grund därav blir underkänd. Störningen borde därför icke rikta sig mot hund eller förare utan i stället arrangeras som ett helt vanligt störningsmoment i hundens närhet. Härigenom komme det ej att finnas något anledning för hunden att visa direkta angreppstendenser. Man underströk också vikten av att hunden ges tillfälle att efteråt gå fram till det föremål, som använts vid störningen.

Rekommendation:

I karaktärsprovet skall man försöka tillse, att störningen icke kommer att framstå som ett angrepp riktat mot hund eller förare.

§ 17

Konferensens avslutande

Sedan hr Eskel framfört deltagarnas tack till konferensledningen för det mönstergilla sätt på vilket konferensen planlagts och genomförts och framhållit vikten av att konferenser av detta slag anordnades mera regelbundet av det centrala organet, förklarade ordföranden överläggningarna avslutade kl 15.

Vid protokollet

Tage Pehrsson

Justeras

Sven Hydén

U p p g i f t e r,
avseende tillämpning av R Brpr SSR3,
vid domarekonferensen i Örebro 28 - 29 juni 1958

G r u p p 1

Uppgift 1

I momentet "Apportering" i segrarklass utför fem hundar momentet enligt följande:

Hund_A I momentets första del (apportering av apportbock) anses hunden vara värd betygsiffran 9. I den andra delen av momentet (apportering av järnföremål) underkännes hunden helt på grund av vägran att apportera järn.

Hund_B I momentets första del anses denna hund vara värd betygsiffran 6, men blir i likhet med hunden A underkänd i momentets andra del på grund av för mycket slarv.

Hund_C Denna hund utför en perfekt apportering av apportbocken men hittar ej järnföremålet.

Hund_D Hunden tuggar och slarvar vid momentets första del och anses därför ej vara värd godkänt betyg. I momentets andra del gör hunden däremot en toppprestation.

Hund_E Hunden leker med apportbocken och slänger den ifrån sig, varför den inte kan godkännas i momentets första del. Apportering av järnföremål utföres betydligt bättre och prestationen i denna del av momentet anses vara värd betygsiffran 7.

- a) Angiv betyg för de olika hundarna i momentet "Apportering"
- b) Redogör för hur momentets båda delar bör bedömas i förhållande till varandra.

Uppgift 2

I momenten "Budföring" och "Uppträdande vid skottlossning under budföring" förflyttar sig en hund i nybörjarklass utan anmärkning från föraren till en punkt ca 10 m från hjälpföraren, där hunden kretsar omkring denne under skallgivning. Utan att hjälpföraren vid något tillfälle får tag i hunden, återvänder denne efter en kort stund i rask takt till sin förare utan att irriteras av skottlossningen.

Vilket betyg bör hunden erhålla i momentet "Budföring" resp "Uppträdande vid skottlossning under budföring"?

Grupp 2

Uppgift 1

I skyddshundgruppens segrarklass utföres momenten "Avsökande av område efter gömd figurant" och "Ståndskall på figurant" av hundarna A, B och C enligt följande:

Hund A Hunden har underkänts i momentet "Avsökande" på grund av alltför undermåligt arbete men hittar efter ca 3 min av en ren tillfällighet figuranten och ger ett perfekt Ståndskall.

Hund B Denna hund utför en topprestation vid avsökandet av området och hittar figuranten efter ca 2 min. Hunden, som är fullt synlig från domarnas plats, markerar emellertid ej figuranten med Ståndskall utan förhåller sig helt tyst hos denne, tills den avhämtas av föraren.

Hund C Avsökandet av området bedöms för denna hund med betygsiffran 8. Vid framkomsten till figuranten anriper hunden denne med två kraftiga stötar.

- a) Angiv vilka betyg hundarna bör tilldelas i resp moment.
- b) Bör ett visst utförande av det ena momentet påverka betygsättningen av det andra?

Uppgift 2

I spårhundgruppens segrarklass har en hund misslyckats med upptag av spåret inom angivet område, varför föraren anvisats en punkt utanför området, där hunden släpps på spåret. Något egentligt spårarbete utför emellertid inte hunden utan "driver" de första 500 m mera på måfå förbi såväl vinklarna i spårets början som förledningsspåren.

Sedermera rapporterar spårläggaren att hunden funnit de tre sista föremålen och kommit fram till spårets slut efter 22 min.

Angiv hur prestationen bör betygsättas och motivera varför.

Grupp 3

Uppgift 1

I skyddshundgruppens segrarklass gör tre hundar följande fel i momentet "Flykt av figurant med skottlossning".

Hund A Hunden angriper figuranten svagt och anses ej vara värd mer än godkänt betyg. Då föraren nått 10 m från hunden, släpper denne emellertid bittet i skyddsärmen och kvarstannar i denna ställning tills föraren kommit fram.

Hund B Hunden gör ett ganska bra angrepp (med beröm godkänd) men släpper bittet i skyddsärmen, då föraren befinner sig på 15 m avstånd från hunden och figurant.

Hund C Denna hund utför själva angreppet perfekt men släpper bittet i skyddsärmen, då föraren befinner sig på 8 m avstånd. Hunden lämnar då figuranten och springer mot föraren ca 1 m

Angiv hur de olika prestationerna bör betygsättas och motivera varför.

Uppgift 2

I rapporthundgruppens segrarklass, där tre hundar deltagar, avverkar hunden A rapportsträckorna på en sammanlagd tid av 19 min, hunden B på 19 min och 20 sek samt hunden C på 20 min och 30 sek. Provet har anordnats i svår terräng och enligt domarnas uppfattning anses en tid av 21 min som en mycket god prestation. Ingen av hundarna har felat vid någon station.

- a) Angiv hur de skilda prestationerna bör betygsättas.
- b) Bör det finnas möjlighet för rapporthundarna, liksom vad fallet är för exempelvis spårhundarna, att samtliga deltagande hundar kan tilldelas högsta betyget, trots att hundarna ej har exakt samma tid?

Uppgift 3

Vid momenten "Platsläggande" och "Inkallning" i nybörjarklass reser sig en hund, då föraren befinner sig 20 m från hunden och har vänt sig mot denne. Innan hunden getts kommando om inkallning, förflyttar den sig sakta 3 m mot föraren, varefter den utför momentet utan något annan anmärkning.

Angiv hur de båda momenten bör betygsättas.

Grupp 4

Uppgift 1

I momentet "Mödprov" i segrarklass utföres momentet av tre hundar på följande sätt:

Hund A Hunden går före kommando (s k tjuvstart), då figuranten hunnit 15 m, men utför i övrigt momentet utan anmärkning.

Hund B Hunden "tjuvstartar" men stoppas genom ett kommando av föraren efter 10 m, där den inväntar ett nytt kommando. För själva angreppet anses hunden vara värd betygsiffran 8.

Hund C Denna hund försöker att omedelbart angripa figuranten, så fort denne påbörjar flyktförsöket. Föraren försöker därför hålla kvar hunden genom att fatta tag i halsbandet. Tillsagd av tävlingsledaren släpper föraren greppet, varefter hunden omedelbart rusar efter figuranten och angriper denne.

Hur bör de olika hundarnas prestationer betygsättas?

Uppgift 2

I segrarklass misslyckas en hund med ansatsen vid momentet "Fritt hopp över häck". Då hunden nått fram till häcken kallas den av föraren snabbt tillbaka ca 5 m, varefter den utför hoppet utan anmärkning.

Angiv skäl för godkännande resp underkännande av prestationen.

SVENSKA BRUKSHUNDKLUBBEN

Protokoll fört vid Svenska Brukshundklubbers domarekonferens i Bista försvarsgård, Örebro den 28-29 juni 1958

Närvarande: Sven Hydén (Stockholm), ordförande, Ernst Guldbrandson (Stockholm), Axel Hellgren (Stockholm), Åke Lundquist (Malmö), Axel Paulsson (Sollefteå) - samtliga ledamöter av regelkommittén.

Erör Eskel, Harald Ljungberg, Fred Schicht (Boras Erland Malmberg (Gävle), Gert Bergquist, Ture Johansson, Nils-Erik Rydén (FBH, Göteborg), Axel Möller (Göteborg), Knut Hultberg, Lennart Johansson (Hälsingborg), Helmer Lundberg (Karlstad), Enock Svensson (Landskrona), Valter Odén (Lidköping), Nils B Olsson, Sture Olsson (Lund), Tage Lingmyr, Börje Rosvall (Malmö), Nils Tholin (Mariestad), Evert Franzén (Norrköping), Rune Hasselquist (Nyköping), Sten Carnbrand, Georg Enecrona, G B Gustavsson, Sven Oldin, Einar Öhrn (Stockholm), John Almborg, John Johansson, Martin Norman (Södertälje), Erör Andersson, Evert Hallberg (29/6), Bertil Pettersson, Ragnar Ockelberg (Västerås, Bernhard Alter, Olle Ericsson, Hilmer Reigert (Örebro) samt Tage Pehrsson (Stockholm, generalsekreteraren)

För stenografisk upptagning av förhandlingarna svarade Yvonne Matson.

Vid protokollet: Undertecknad Pehrsson.

§ 1

Konferensen öppnades kl 8.30 av ordföranden i regelkommittén, direktör Sven Hydén, som hälsade de närvarande välkomna och därvid särskilt underströk viktigheten av att för konferensen uppgjort tidsschema måtte följas i största möjliga utsträckning. Han uttryckte förhoppningen om, att man under konferensen skulle lyckas sammanjämka skilda uppfattningar i aktuella bedömningsfrågor i syfte att nå fram till möjligast enhetliga bedömningsprinciper.

§ 2

Orientering ang konferensens uppläggning

Ordföranden lämnade en orientering om konferensens uppläggning och lämnade vissa förtydliganden av programmet i fråga (Bil 1)

§ 3

Upprop

Det antecknades att förutom 5 ledamöter av regelkommittén hade av I kl domare och kallade I kl aspiranter 36 infunnit sig till konferensen.

§ 4

Praktiska prov med spårhundar

Praktiska prov med två spårhundar i segrarklass hade anordnats i omedelbar närhet av försvarsgården. Endast de första 400 m av spåren hade lagts. När hundarna passerat andra förledningsspåret avbröts sålunda spårningsarbetet, varvid angavs hur många föremål respektive hund ansågs ha funnit samt vilken tid som använts.

§ 5

Prov med skallgångshundar

I enlighet med interimistiska regler för segrarklass hade prov med två skallgångshundar (en sjukvårdshund och en skyddshund) anordnats. Provet, som förlags till ett relativt jämnt men mycket starkt bevuxet terrängparti, fullföljdes av båda hundarna inom stipulerad tid.

Anm Under detta prov framfördes från många håll önskvärdenheten av att prov av detta slag arrangerades i terräng, som medgäve domarna möjlighet att i erforderlig utsträckning följa hundarnas arbete.

§ 6

Karaktärsprov

I karaktärsprovet deltog två hundar. Störningsmomenten bestod i dels överraskande uppträdande framför hunden, dels ock skottlossning.

Anm De träffande det överraskande uppträdandet i hundens omedelbara närhet betonade flera av konferensdeltagarna, att störningen borde arrangeras på ett sådant sätt, att hunden icke fick intryck av att den angräpits. I annat fall ansågs det som fullt naturligt att hunden visade aggressivitet mot den annalkande faran.

§ 7

Uppehåll för lunch

I enlighet med uppgjort program gjordes uppehåll för lunch mellan kl 11.45 - 12.45.

§ 8

Lydnadsprov

I lydnadsprovet deltog fem hundar i segrarklass. Samtliga deltagande hundar var av relativt god kvalitet, varför bedömningen av detta prov ej borde ha vållat några större svårigheter eller gett anledning till någon särskild principdiskussion. För att skaffa underlag för en diskussion angavs nu i stället för en hund, som misslyckats med plankhoppet, att hoppet i fråga hade utförts av hunden på ett visst sätt.

§ 9

Skyddstjänst

Skyddstjänsten hade arrangerats för tre hundar, varav en i nybörjarklass och två i segrarklass.

Hunden i nybörjarklass var emellertid av så dålig kvalitet, att den ej kunde godkännas i huvuddelen av skyddsmomenten. Hundarna i segrarklassen klarade sina skyddsmoment betydligt bättre. Den största svårigheten för båda hundarna var tvivelsutan "Avsökande av område efter gömd figurant". Figuranten hade nämligen placerats väl dold på ett öppet fält (sådesfält och lång-gräs) bortom den betäckta terräng, där hundarna började avsökningen. Av gammal vana ville hundarna ogärna lämna den betäckta terrängen, varför båda hundarnas prestationer kom att bedömas mycket lågt.

§ 10

Grupparbete, omfattande genomgång av de praktiska proven och upprättandet av bedömningsprotokoll

Konferensdeltagarna, som uppdelats i tre grupper, genomgick nu gruppvis de praktiska proven och upprättade därefter protokoll över gjord bedömning. Åt gruppordförandena hade uppdragits, att vid den gemensamma diskussionen redovisa gruppens ställningstaganden i de skilda momenten samt att även i de fall, där deltagarna i gruppen varit ense, redovisa meningsskiljaktigheterna.

För att regelkommitténs ledamöter och generalsekreteraren skulle få tillfälle att följa gruppernas diskussioner, fördelade sig kommittéledamöterna på grupperna och alternerade därefter från grupp till grupp enligt ett visst överenskommet tidsschema, medan generalsekreteraren för sin del följde gruppernas arbete efter eget gottfinnande.

§ 11

Grupparbete, omfattande lösning av vissa förelagda uppgifter

Grupparbetet avslutades med att varje grupp fick ta ställning till ett visst antal bedömningsfall, för vilka förutsättningarna sammanstälts i skriftlig form och som i huvudsak grundade sig på erfarenheter om skilda åsikter bland fungerande domare vid gångna tävlingar. Varje grupp fick tre uppgifter att lösa. Därutöver skulle emellertid grupperna även noga sätta sig in de övriga uppgifterna för att därigenom lättare kunna delta i den gemensamma diskussionen.

§ 12

Konferensen ajournerade förhandlingarna till följande dag.

§ 13

Grupparbete. Fortsättning med lösandet av vissa förelagda uppgifter

Inom grupperna återupptogs överläggningarna från föregående dag.

§ 14

Redovisning av de praktiska provens bedömning

Sedan gruppordförandena anmält, att grupperna färdigställt bedömningsprotokollen och löst i särskild ordning dem förelagda frågor, samlades samtliga deltagare till gemensam diskussion och avfattandet av eventuella rekommendationer.

Överläggningarna inleddes med att grupperna var för sig fick redovisa bedömningen av de praktiska proven och framlägga de speciella synpunkter, var till diskussionerna i vederbörande grupp kunnat föranleda. Då resultatet av bedömningen antecknades på en tavla i konferenssalen, kunde samtliga deltagare på ett överskådligt sätt följa gjord bedömning.

De praktiska proven redovisades och diskuterades i följande ordning.

A. Spårning

Diskussionen angående spårhundarnas fältarbete begränsades till att i huvudsak omfatta hundens uppträdande vid förledningsspåren. Från flera håll framhölls, att hund, som följer ett förledningsspår mer än en linlängd, ej automatiskt bör underkännas i provet. Stor hänsyn bör i stället tas till hundens uppträdande, när den avviker från huvudspåret in på förledningsspåret. I fall, när hunden visar uppenbar tveksamhet att följa förledningsspåret och så småningom självmant återvänder till huvudspåret, bör något större tolerans medges beträffande själva avvikelserna i meter räknat.

Eskel erinrade om Dorås-avdelningens motion till 1958 års stämma om slopande av förledningsspår och framhöll, att denna fråga ånyo bör tas under omprövning.

"Varför skall det i annat fall icke finnas förledning på skyddshundens segrarklass-spår och på rapportsträckan", undrade Eskel.

Rekommendation:

Då konferensen i stort sett var enig om, att de nuvarande bestämmelserna om en linlängd var ett minimimått och att spårningsarbetet för hund, som överskridit denna avvikelse, ej undantagslöst borde avbrytas, ansåg konferensen det lämpligt att uppdraga åt regelkommittén att i samband med omarbetning av provningsreglerna söka finna en något mildare text än den nuvarande. Man var dock överens om, att det bland domarna ändock komme att finnas utrymme för divergerande meningar, oavsett hur texten komme att utformas.

Beträffande dirigering av hund på spåret ansågs, att prov skall underkännas för hund, där det utan tvivel kan fastslås, att föraren dirigerat hunden, men att man i tveksamma fall skall vara ytterst försiktig med att underkänna ett dylikt prov.

B. Skallgångstjänst

Många deltagare ställde sig från början mycket tveksamma, huruvida något intresse över huvud taget kunde påräknas bland SEK-medlemmarna för den föreslagna gruppen. Hitintills hade man ej kunnat konstatera något större intresse för beslutad försöksverksamhet med skallgångshundar. I stället förordades från flera håll ett bibehållande av den nuvarande sjukvårdshundgruppen efter en viss omarbetning av gruppens nuvarande tävlingsregler. I motsats till denna uppfattning ansåg emellertid en del konferensdeltagare, att man ej utan vidare borde avföra tanken på en särskild grupp för skallgångshundar. Det ringa intresset kunde delvis bero på, att reglerna än så länge endast var inofficiella och att man hitintills visat stor tveksamhet beträffande fältprovets slutgiltiga utformning. Under alla förhållanden borde redan beslutad försöksverksamhet fortgå under 1958, varefter man finge ta definitiv ställning till frågan om skallgångshundar.

Under diskussionen om hundens uppträdande vid genomsökande av område uppehöll man sig i huvudsak vid frågan, huruvida hunden skulle tillåtas att söka i mer än en riktning, om tiden medgäve detta, och hur många figuranter hunden bör finna för uppflyttning respektive erhållande av certifikatpoäng. Bland en del deltagare var man ej helt främmande för att hunden i nybörjarklass och högre klass skulle tillåtas söka i mer än en riktning, medan hunden i segrarklass endast finge söka i en riktning.

Under diskussionen framförde grupperna följande rekommendationsförslag beträffande regler för skallgångshundens fältprov.

- 1). Återarbete på området bör ej få ske
- 2) För uppflyttning respektive certifikatpoäng skall hunden finna samtliga figuranter
- 3) Poängen bör höjas för föremålen
- 4) Minst ett av föremålen bör utläggas före första figuranten och andra föremålet eller sista figuranten bör utgöra slutföremålet och alltså placeras intill områdets bortre gräns
- 5) Terrängen bör vara så beskaffad, att domarna något så när kan följa hundens arbete.

Med hänsyn till att reglerna för skallgångshundens bruksprov än så länge endast är interimistiska ansåg konferensen, att beslut ej borde fattas om de olika förslagen. Frågan i dess helhet borde i stället hänskjutas till regelkommittén, som vid uppgörandet av förslag till provningsregler för skallgångshundens fältprov finge beakta av konferensen framförda synpunkter i den mån så vore möjligt.

C. Skyddstjänst (segrarklass)

Beträffande momentet "Dubbelretning" framfördes från flera håll, att man för fullt betyg bör kräva, att hunden möter angreppet från figuranten, innan föraren träffats av slag från denne.

Sändande av hund till civilklädd figurant och återkallande

Deträffande arrangerandet av detta moment var man i stort sett eniga om, att som figurant ej skulle användas den som tidigare under provet använts såsom vanlig figurant eller såsom s k dubbelretningsfigurant. Det väsentligaste var dock, att denna figurant icke var iklädd figurantdräkt. Vad avser hundens uppträdande efter framkomsten till figuranten framhölls, att det visserligen kunde se trevligare ut, om hunden riktade hela sitt intresse på figuranten, men att det viktigaste ändå var, att hunden ej angrep denne.

Om en hund ej visar några som helst bevakningstendenser utan i stället sätter sig "Fot" hos figuranten, bör ett dylikt uppträdande av hunden kraftigt sänka betyget - framhöll en deltagare.

Konferensen beslöt att till regelkommittén hänskjuta de synpunkter, som framkommit under diskussionen om momenten "Dubbelretning" och "Sändande".

Modprov och Släppande

Vid behandlingen av dessa två moment inriktade man sig i huvudsak på bedömning av hund för s k "tjuvstart". Många röster höjdes från början för, att hund som tjuvstartar skall underkännas. En grupp framlade ett rekommendationsförslag, som i stort sett stipulerade, att hund som går ur handen på föraren och ej kan stoppas skall underkännas. Sedan alla synpunkter för och emot ett underkännande för tjuvstart lagts fram, var man emellertid överens om, att tjuvstarten i och för sig ej skulle medföra ett underkännande av momentet. Men i de fall då föraren ej kunde framföra hunden fritt vid sidan eller momentet ej kunde utföras på grund av en alltför tidig tjuvstart, borde ett sådant uppträdande av hunden undantagslöst medföra ett underkännande. Denna uppfattning överensstämde också med av 1953 års domarekonferens gjord rekommendation beträffande bedömning av detta moment.

Konferensen fann ej skäl att frågå, vad som tidigare rekommenderats i denna fråga.

Skyddstjänst (nybörjarklass)

Då endast en hund deltog i denna klass och denna hund inte utförde mer än de båda första momenten, kom diskussionen att begränsas till dessa båda moment.

Nedläggande av hund för bevakning

I huvudsak uppehöll man sig vid hundens uppträdande under detta moment. Flera talare gjorde gällande, att man för godkännande borde kräva, att hunden hade sin uppmärksamhet riktad på figuranten och verkligen bevakade denne i stället för att större delen av tiden titta på sin förare. Från vissa håll gjordes emellertid gällande, att hunden vid detta moment även kunde begagna sin hörsel och att en kontakt med föraren därför icke under alla förhållanden borde medföra ett underkännande. Man var dock i stort sett överens om, att förarens placering här hade en avgörande betydelse för hundens uppträdande, och man framhöll att man bör undvika en trippellinje av förare, hund och figurant och i stället placera föraren på endera sidan, alltså vinkelrätt åt endera sidan i förhållande till hund och figurant.

Rekommendation:

Under bevakningen bör föraren uppehålla sig på av tävlingsledaren angivet avstånd på sidan av hund och figurant. Denna plats bör föraren bibehålla även under nästföljande moment.

D. Lydnadsproven

Framåtsändande

Enligt en grupps uppfattning borde en hund underkännas, som i detta moment vid något tillfälle går bakom föraren. Denna uppfattning delades emellertid ej av konferensen i övrigt, som ansåg att man ej borde införa bestämmelser härom i reglerna.

Apportering och klättheropp över plank

Diskussionen berörde i huvudsak, hur man dels skulle bedöma en prestation, där skillnaden mellan ett nytt försök och ett dubbelkommando var svår att ange, dels hur lång tidsskillnaden borde vara mellan utsägandet av de två orden i kommandoordet "Hopp, apport".

Beträffande den förstnämnda frågan var man överens om, att om föraren återkallar hunden efter ett misslyckat försök, bör prestationen underkännas. Om hunden däremot endast stannar upp ett tag framför redskapet och där får ett nytt kommando, bör momentet kunna godkännas.

En lång diskussion utspann sig därefter om utsägandet av kommandoordet. Man erinrade härvid om rekommendationen av Stockholms-konferensen 1953, enligt vilken ordet "apport" inte borde få komma efter det hunden har kommit upp på planket. En grupp ansåg nu att man i stället borde föreskriva, att ordet "apport" inte får komma efter det hunden lämnat redskapet. Någon talare ansåg, att kommandoordet skulle utsägas i ett sammanhang.

Utan att konferensen fattade något beslut enades man ändock i stort sett om, att kommandoordet dels kunde utsägas i ett sammanhang, dels då hunden var uppe på redskapet, dels ock då den lämnat planket utan att detta absolut måste tolkas som ett hjälpmedel i det ena eller andra fallet. Om föraren däremot avsiktligt väntade med att utsäga ordet "apport" tills hunden kommit över planket för att därigenom få en apporteringsovillig hund till att utföra prestationen något bättre än som annars skulle ha varit fallet, bör detta självfallet medföra betygsänkning

Apportering

Vid behandlingen av detta moment uppehöll man sig endast vid hundens grepp om apportbocken. En fråga, huruvida betygsänkning skulle ske, om hunden fattade tag i apportbockens ena ände, besvarades överlag med att det saknade betydelse, hur hunden fattade apportföremålet. Huvudsaken var, att den icke tugade på detsamma.

Fritt hopp över häck

I huvudsak uppehöll man sig vid själva stilen vid hoppets utförande. Olika stilarter kunde således medföra olika betyg, framhöll ett par talare. Ett s k "bockhopp" borde sålunda enligt deras uppfattning betygsättas lägre än ett elegant, flytande hopp. Flera talare ville emellertid ej ta något hänsyn till själva stilen på hoppet utan fäste i stället huvudvikten vid, att hunden verkligen hoppade fritt över redskapet.

Konferensen ansåg sig ej böra rekommendera någon speciell stil på själva hoppet. Betygsättningen bör avgöras från fall till fall och hänsyn tagas till icke enbart hundens hoppstil utan även till ansats m m.

Stående

Den numera allt vanligare avvikelser från reglernas bestämmelser om inkallning av hund efter momentet "Stående" blev föremål för en livlig diskussion. Många ansåg att tävlingsledaren ej borde överlåta åt den tävlande att bestämma, om hunden skulle inkallas eller avhämtas på platsen. Bestämmelsen ansågs som ovillkorlig och borde således följas tills ändring av reglerna beslutats.

Rekommendation:

I reglerna bör intagas bestämmelse om, att föraren tillåtes avgöra, om hunden skall avhämtas eller inkallas.

Krypning

Dirigering av hund under krypning medelst kommandoorden "höger" respektive "vänster" blev föremål för en kort diskussion. Den dominerande uppfattningen var emellertid att dessa kommandoord knappast kunde betraktas såsom hjälpmedel. Något beslut om att dylika kommandoord skulle påverka betygsättningen fattades ej heller.

Redovisning av lösningar av
vissa förelagda uppgifter

Uppgift 1 (Apportering, segrarklass)

De olika delfrågorna blev föremål för en livlig diskussion. Många röster höjdes för att en hund, som erhållit toppbetyg i momentets ena del men som underkänts i den andra delen, ändå borde få prestationen godkänd. Majoriteten var emellertid av motsatt uppfattning och hävdade, att hunden måste utföra båda delarna för att bli godkänd i momentet. Beträffande metallföremålets beskaffenhet var man enig om, att detta skulle vara sådant, att det inte lätt kunde försvinna i exempelvis högt gräs eller dylikt. Därjämte ansåg man, att i de fall järnföremålet hamnat på en olämplig plats och på grund därav ej kunnat upptäckas av hunden, borde föraren tillåtas att göra om kastet.

Rekommendation:

I avvaktan på en uppdelning av det nuvarande momentet i två skilda moment med exempelvis koefficient 1 för träföremålet och koefficient 2 för järnföremålet eller alternativt helt slopande av apportering med träföremål i detta moment enades konferensen om att för godkänt betyg kräva godkänd prestation av momentets båda delar.

Uppgift 2 (Budföring respektive Uppträdande vid skottlossning under budföring)

Dessa båda moment blev konferensens livligaste debattämne. För många syntes den nuvarande regeltexten något oklar, då den ej närmare angav, om ett underkännande av momentet "Budföring" automatiskt skulle medföra underkänt betyg i nästföljande moment. Flera talare ansåg, att en hund ej kunde få betyg i momentet "Uppträdande vid skottlossning under budföring", såvida den inte blivit godkänd i själva budföringsmomentet. Andra hävdade däremot, att ett visst utförande av budföringen visserligen kunde påverka betygsättningen av påföljande moment, men att en hund i vissa fall kunde godkännas för själva skottet, trots att den inte gått fram till hjälpföraren och således blivit underkänd i budföringen. För att undanröja varje tvivelsmål om, hur momentet skall bedömas, förordades att de båda momenten bör sammanslås till ett moment.

Rekommendation:

Regelkommittén anmodas att vid en kommande revision av reglerna undersöka möjligheten att sammanslå momenten till ett moment. I avvaktan härpå bör en hund kunna erhålla godkänt betyg för skottet, oaktat den ej gått ända fram till hjälpföraren och således ej godkänts i budföringen.

Uppgift 3 (Avsökande av ett område efter gömd figurant och Ståndskall på figurant)

Även denna uppgift avsåg att klarlägga, huruvida ett visst utförande av ett moment påverkade betygsättningen av ett påföljande, nära sammanhängande moment. Överlar syntes man vara överens om, att de båda momenten hörde samman och att ett underkännande av det ena momentet endast i något enstaka fall kunde medföra godkänt betyg i det andra.

Rekommendation:

- 1) Om hund misslyckats eller underkänts i "Avsökande" och sedan av någon anledning finner figuranten och ger ståndskall på denne, skall den ändå underkännas i båda momenten.
- 2) Om hund ej ger ståndskall skall den även underkännas i föregående moment, oavsett hur den utfört momentet i fråga.
- 3) Hund, som underkännes i momentet "Ståndskall", därför att den angriper figuranten, bör på grund härav ej underkännas i föregående moment.

Uppgift 4 (Spårning, segrarklass)

Någon längre diskussion föranledde icke denna uppgift. Alla syntes vara eniga om, att ett spårarbete av i uppgiften angiven art ej kunde godkännas.

I samband med diskussionen om denna uppgift berördes också frågan, om en hund skulle tillåtas att spåra om en viss sträcka, därest föraren misstänker, att hunden gått förbi något föremål.

Rekommendation:

I princip var konferensen enig om, att en hund, som gått förbi något föremål, ej skulle tillåtas spåra om någon del av spårsträckan.

Uppgift 5 (Flykt av figurant med skottlossning)

Uppgiften, som avsåg att bedöma vissa prestationer, där hunden släppte sitt bett för tidigt, hade vållat rätt stora besvärigheter. Grupperna var långt ifrån överens om, hur bedömningen skulle ske. Till en början ansåg flertalet deltagare, att ett för tidigt släppande borde medföra ett underkännande av momentet. Efter en längre diskussion anslöt man sig så gott som överlag till den uppfattningen, att betyget bör sänkas ganska kraftigt för ett för tidigt släppande, men att momentet inte bör helt underkännas.

Rekommendation:

Ett för tidigt släppande bör medföra kraftig betygsänkning men inte i och för sig motivera underkännande av momentet.

Uppgift 6 (Rapporttjänst)

Uppgiften avsåg en gammal tvistefråga om tidernas inverkan på betygsättningen. Man syntes emellertid i stort sett vara överens om, att flera hundar med goda tider på sträckan kunde få högsta betyget, trots att en mindre tidskillnad fanns mellan hundarna.

Rekommendation:

Flera hundar med goda tider på sträckan kan ges högsta betyg även om en viss mindre tidsskillnad skulle föreligga. Om totalpoängen i hela tävlingen skulle bli lika i något fall, borde hänsyn till hundarnas tider tagas för den inbördes placeringen av hundarna i resultatlistan.

Uppgift 7 (Platsläggande och Inkallning)

Denna fråga avsåg närmast att avgöra, när momentet "Platsläggande" skulle anses avslutat och nästföljande moment påbörjat.

Rekommendation:

De fel, som hunden gör innan föraren vänt sig om, påverkar betyget i "Platsläggande". Fel, som göres efter det föraren vänt sig om, påverkar betyget i "Inkallning".

Uppgift 8 (Modprov)

Denna fråga hade tidigare behandlats vid redovisningen av bedömningen av de praktiska proven och man underströk ånyo, att det ej fanns skäl att frånga Stockholms-konferensens rekommendation. Gränsen mellan ett godkännande respektive underkännande av momentet borde således vara ett oeftergivligt krav på, att figuranten nått så långt från förare och hund, att utförandet sker enligt reglerna även om hunden startat för tidigt.

§ 16

Redovisning av karaktärsprovets bedömning

De synpunkter, som framförts under själva provets utförande, upptogs ånyo till behandling. Framför allt gällde detta arrangerandet av störningarna. Man erinrade om att detta prov var ytterst viktigt och att man därför borde anordna störningarna på ett sådant sätt, att man verkligen fick tillfälle att pröva hundens karaktär. Vid exempelvis ett alltför hårt angrepp på hunden kunde denne i många fall verka alldeles för aggressiv och t o m på grund därav blir underkänd. Störningen borde därför icke rikta sig mot hund eller förare utan i stället arrangeras som ett helt vanligt störningsmoment i hundens närhet. Härigenom komme det ej att finnas något anledning för hunden att visa direkta angreppstendenser. Man underströk också vikten av att hunden ges tillfälle att efteråt gå fram till det föremål, som använts vid störningen.

Rekommendation:

I karaktärsprovet skall man försöka tillse, att störningen icke kommer att framstå som ett angrepp riktat mot hund eller förare.

§ 17

Konferensens avslutande

Sedan hr Eskel framfört deltagarnas tack till konferensledningen för det mönstergilla sätt på vilket konferensen planlagts och genomförts och framhållit vikten av att konferenser av detta slag anordnades mera regelbundet av det centrala organet, förklarade ordföranden överläggningarna avslutade kl 15.

Vid protokollet

Tage Pehrsson

Justeras

Sven Hydén

U p p g i f t e r,
avseende tillämpning av R Erpr SSR3,
vid domarekonferensen i Örebro 28 - 29 juni 1958

G r u p p 1

Uppgift 1

I momentet "Apportering" i segrarklass utför fem hundar momentet enligt följande:

Hund_A I momentets första del (apportering av apportbock) anses hunden vara värd betygsiffran 9. I den andra delen av momentet (apportering av järnföremål) underkännes hunden helt på grund av vägran att apportera järn.

Hund_B I momentets första del anses denna hund vara värd betygsiffran 6, men blir i likhet med hunden A underkänd i momentets andra del på grund av för mycket slarv.

Hund_C Denna hund utför en perfekt apportering av apportbocken men hittar ej järnföremålet.

Hund_D Hunden tuggar och slarvar vid momentets första del och anses därför ej vara värd godkänt betyg. I momentets andra del gör hunden däremot en toppprestation.

Hund_E Hunden leker med apportbocken och slänger den ifrån sig, varför den inte kan godkännas i momentets första del. Apportering av järnföremål utföres betydligt bättre och prestationen i denna del av momentet anses vara värd betygsiffran 7.

- a) Angiv betyg för de olika hundarna i momentet "Apportering"
- b) Redogör för hur momentets båda delar bör bedömas i förhållande till varandra.

Uppgift 2

I momenten "Budföring" och "Uppträdande vid skottlossning under budföring" förflyttar sig en hund i nybörjarklass utan anmärkning från föraren till en punkt ca 10 m från hjälpföraren, där hunden kretsar omkring denne under skallgivning. Utan att hjälpföraren vid något tillfälle får tag i hunden, återvänder denne efter en kort stund i rask takt till sin förare utan att irriteras av skottlossningen.

Vilket betyg bör hunden erhålla i momentet "Budföring" resp "Uppträdande vid skottlossning under budföring"?

Grupp 2

Uppgift 1

I skyddshundgruppens segrarklass utföres momenten "Avsökande av område efter gömd figurant" och "Ståndskall på figurant" av hundarna A, B och C enligt följande:

Hund A Hunden har underkänts i momentet "Avsökande" på grund av alltför undermåligt arbete men hittar efter ca 3 min av en ren tillfällighet figuranten och ger ett perfekt Ståndskall.

Hund B Denna hund utför en topprestation vid avsökandet av området och hittar figuranten efter ca 2 min. Hunden, som är fullt synlig från domarnas plats, markerar emellertid ej figuranten med Ståndskall utan förhåller sig helt tyst hos denne, tills den avhämtas av föraren.

Hund C Avsökandet av området bedöms för denna hund med betygsiffran 8. Vid framkomsten till figuranten angriper hunden denne med två kraftiga stötar.

- a) Angiv vilka betyg hundarna bör tilldelas i resp moment.
- b) Bör ett visst utförande av det ena momentet påverka betygsättningen av det andra?

Uppgift 2

I spårhundgruppens segrarklass har en hund misslyckats med upptag av spåret inom angivet område, varför föraren anvisats en punkt utanför området, där hunden släppes på spåret. Något egentligt spårarbete utför emellertid inte hunden utan "driver" de första 500 m mera på måfå förbi såväl vinklarna i spårets början som förledningsspåren.

Sedermera rapporterar spårläggaren att hunden funnit de tre sista föremålen och kommit fram till spårets slut efter 22 min.

Angiv hur prestationen bör betygsättas och motivera varför.

Grupp 3

Uppgift 1

I skyddshundgruppens segrarklass gör tre hundar följande fel i momentet "Flykt av figurant med skottlossning".

Hund A Hunden angriper figuranten svagt och anses ej vara värd mer än godkänt betyg. Då föraren nått 10 m från hunden, släpper denne emellertid bettet i skyddsärmen och kvarstannar i denna ställning tills föraren kommit fram.

Hund B Hunden gör ett ganska bra angrepp (med beröm godkänd) men släpper bettet i skyddsärmen, då föraren befinner sig på 15 m avstånd från hunden och figurant.

Hund C Denna hund utför själva angreppet perfekt men släpper bettet i skyddsärmen, då föraren befinner sig på 8 m avstånd. Hunden lämnar då figuranten och springer mot föraren ca 1 m

Angiv hur de olika prestationerna bör betygsättas och motivera varför.

Uppgift 2

I rapporthundgruppens segrarklass, där tre hundar deltagar, avverkar hunden A rapportsträckorna på en sammanlagd tid av 19 min, hunden B på 19 min och 20 sek samt hunden C på 20 min och 30 sek. Provet har anordnats i svår terräng och enligt domarnas uppfattning anses en tid av 21 min som en mycket god prestation. Ingen av hundarna har felat vid någon station.

- a) Angiv hur de skilda prestationerna bör betygsättas.
- b) Bör det finnas möjlighet för rapporthundarna, liksom vad fallet är för exempelvis spårhundarna, att samtliga deltagande hundar kan tilldelas högsta betyget, trots att hundarna ej har exakt samma tid?

Uppgift 3

Vid momenten "Platsläggande" och "Inkallning" i nybörjarklass reser sig en hund, då föraren befinner sig 20 m från hunden och har vänt sig mot denne. Innan hunden getts kommando om inkallning, förflyttar den sig sakta 3 m mot föraren, varefter den utför momentet utan något annan anmärkning.

Angiv hur de båda momenten bör betygsättas.

Grupp 4

Uppgift 1

I momentet "Mödprov" i segrarklass utföres momentet av tre hundar på följande sätt:

Hund A Hunden går före kommando (s k tjuvstart), då figuranten hunnit 15 m, men utför i övrigt momentet utan anmärkning.

Hund B Hunden "tjuvstartar" men stoppas genom ett kommando av föraren efter 10 m, där den inväntar ett nytt kommando. För själva angreppet anses hunden vara värd betygsiffran 8.

Hund C Denna hund försöker att omedelbart angripa figuranten, så fort denne påbörjar flyktförsöket. Föraren försöker därför hålla kvar hunden genom att fatta tag i halsbandet. Tillsagd av tävlingsledaren släpper föraren greppet, varefter hunden omedelbart rusar efter figuranten och angriper denne.

Hur bör de olika hundarnas prestationer betygsättas?

Uppgift 2

I segrarklass misslyckas en hund med ansatsen vid momentet "Fritt hopp över häck". Då hunden nått fram till häcken kallas den av föraren snabbt tillbaka ca 5 m, varefter den utför hoppet utan anmärkning.

Angiv skäl för godkännande resp underkännande av prestationen.
